

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Rudolphi Goclenii Exercitationes et disputationes ethicae
& politicae**

Goclenius, Rudolph

Marpurgi Cattorum, 1601

LXXXIII. Utrum quicquid istrum est, congruat ad analogiam arithmeticam
vel geometricam?

[urn:nbn:de:bsz:31-109121](#)

LXXXIII.

Utrum quicquid justum est, congruat ad anal-
giam arithmeticam vel geometricam?

Ubi de proportione Harmonica.

BO D I N U S doctiss. Jureconsultus, historicus & philosophus acutè statuit, legem, quæ omnibus eadem est in civitate, congruere ad proportionem arithmeticam: *Aequitatem ad geometricas rationes: Justitiam ad harmonicam rationem:* quod ut hæc ex arithmeticis & geometricis rationibus sit: sic quoque justitia ex lege & æquitate coalescat. In doctrina igitur politica rationis non tantum Arithmeticæ & Geometricæ, sed & Harmonicæ mentio utilis esse videtur. Ratio Arithmeticæ, à qua justitia commutativa (*ανταντική*) dicitur, semper æqualitatem spectans, facta factis, res rebus sine personatum delectu coæquat. Ea potissimum elucet in rebus creditis, in mutuo, in pignore, in commodato, in deposito. Ratio Geometricæ, à qua justitia distributiva (*διαρευντική*) similitudinem, non æqualitatem spectat. Harmonica, quam diximus, ex Arithmeticæ & Geometricæ coalescere, unde & talis quædam justitia, æqualitatis & similitudinis conjuncta ratione causas definit. Exemplum Geometricæ est in Capitalium, §. in servorum, ff. de pœnis. Ex quibus

quibus causis liber fustibus cæditur, ex his ser-
vus flagellis cædi, & domino reddi jubetur:
& ex quibus liber fustibus cæsus in opus pu-
blicum damnatur, ex his servus sub pœna vin-
culturum ad ejus temporis spatii flagellis cæ-
sus domino reddi jubetur. Si sub pœna vincu-
lorum Domino reddi iussus non recipiatur,
venundari, & si emptorem non invenerit, in
opus publicum, & quidem perpetuum trahi
jubetur. Exemplura harmonice est lib. 4. Co-
dic. in l. eos de usuris. Super usurarum quan-
titate generalem sanctionem facere necessa-
rium esse duximus, veterem duram & gravissi-
mam, & earum molem ad mediocritatem
deducentes. Ideoq; jubemus illustribus qui-
dem personis minimè hære ultra tertiam par-
tem centesimæ, usurarum nomine in quo-
cunq; contractu, vili vel maximo, stipulari: Il-
los verò qui ergasteriis præsumt, vel aliquam
licitam negotiationem gerunt, usq; ad bessem
centesimæ usurarum nomine in quoconque
contractu suam stipulationem moderari. In
trajectitis autem contractibus, vrl specie cum
fœnorationibus usque ad centesimam tan-
tummodo licere stipulari, nec eam excedere
licet veteribus legibus hoc erat concessum.
Cæteros autem omnes homines dimidiata
tantummodo centesimæ usurarum nomine
posse stipulari, & eam quantitatem usurarum

Cc 3 etiam

etiam in aliis omnibus casibus nullo modo ampliari, in quibus circa stipulationem exiguntur solent. Esta autem proportio Arithmetica quedam $\sqrt[3]{6}$ (habitudo) qua termini qualiter se excedunt: ut 6 ad 8, sic 12 ad 14. Excessus utrobique est binarius. Geometrica est rationum similitudo: ut 6 ad 3, sic 8 ad 14. Utriusq; ratio est dupla. Harmonica est, cum major terminus ad minimum ita se habet, ut differentia maximi supra medium ad differentiam medi supra minimum. Hanc proportionem tervant, 6, 4, 3: U: enim 6 ad 3; sic 2 differentia senarii supra quaternarium ad unitatem, qua differunt 4 à 3: Ita 12, 6, 4, proportionem tervant harmonicam, quæ tripla est, cum inter extrema, tum inter excessus seu differentias. Harmonica igitur proportio habet aliquid commune cum Arithmetica & Geometrica. Nam & differentiae in ea considerantur, & rationum similitudo. Et quamvis potissimum consideretur in tribus terminis, nihil tamen vetat, quod minus in pluribus etiam constituatur: Non tamen omnis. Sunt enim, que tribus tantum terminis clauduntur: ut hæc, 2, 3, 6, in plures terminos extendi nequit. Altera proportiones innumerae possunt continuari: ut docet casus, qui cum 6 habeat superficies, & 8 angulos solidos, 12 latera, & 24 angulos superficiales, pulchre nobis harmonicam proportionem.

Deus in
collectione
Electorum
ex genere

portionem proponit hanc 6. 8. 12. 24. Porro humanae contingit has proportiones omnes (arithmetica, geometrica, harmonica) coniungit; ut in modo proposito exemplo quatuor terminorum 6. 8. 12. 24. Nam 12 ad 9, & 8 ad 6, proportionem habent geometricam.

Sunt enim in ratione sesquitercia, ($1\frac{1}{2}$). At 12, 9 & 6, Arithmetica proportione procedunt: 12 vero, 8 & 6 harmonicam rationem habent. Ut enim 12 ad 6: Sic & excessus duodenarius supra 8, id est, quarternarius ad excessum octonarius supra 6, id est, binarium. Hujus aequalitatis, nimirum harmonicae, exempla aliquando suppeditant etiam mitiores & humaniores virtutes, liberalitas & gratitudo, ut nunc non dicam eam conspicere in collectione Ecclesiae per vocem Evangelii. Quod ad liberauitatem attinet, non necesse est praesidem synagogarum, qui in publico erat munere, plus conferre quam cives alios. In multorum inaequalium & dissimilium liberalitate, dum speant eundem finem, conservationem ministerii, & sablevationem pauperum, est ratio seu aequalitas consonantia. Ideo obolus in liberalitate & gratitudine recipitur, et aequaliter harmonica saltem aequalitas.

Ce 4 bene.

benefactorem: tum ad officia mutua *συναγάπη*, id est, quæ præstari possunt. Nec enim semper requiritur equalitas arithmeticæ: quæ quidem justa est: sed saepe numerò fieri à nobis non potest. Neque etiam geometrica: cùm & hæc non semper sit possibilis. Sufficit igitur consonantia in voluntate: ut in græco dicitur versu: *χαίροντας δέ τε δουμένοις αἴροντες*. In Aristotele igitur Geometrica propoſitio *παραγράφων*, ſeu, ut loquuntur, cum latitudine aliqua accepientia fuerit, ut Harmonica in ea contingat intelligatur.

LXXXIII.

An Iustitia commutativa & arithmeticæ equalitas in contractibus tantum uſum habeant?

Negatur.

JUSTITIA *συναγάπη* dicitur, nō quod tantum habeat locum in contractibus & *συναγάπαι*: ſed quod maxime in his spectetur. Uſum igitur habet, ubiunque eſt rerum aestimatio aut compensatio: ut in iudiciis, in quibus non modò damni & lucri, ſed etiam delicti & poenæ fit aestimatio. Sicut fit in poena talionis, quæ hodie ſervatur in puniendis homicidiis. Qui enim humanum ſanguinem effudit, ejus ſanguis vicissim effunditur. In ceteris delictis æqualitas ferè queritur ex proportione geometrica. Dicitur autem Talio

ἀριθμός